

Zweedse marathonrijders in afwachting van Nederlands offensief

Orsa: een andere 200 kilometer

IJsmeester Affe Björkman; schuiven en schaven voor schaatsers uit diverse landen.

Het is geen alternatieve elfstedentocht. Geen namaak Bartlehiembruggetjes, geen erwtensoep. Geen Nederlands schaatsdorp op buitenslands natuurijs. De ORSA200K is een Zweeds evenement met een internationaal karakter. Ze komen er voor uit Noorwegen, België, Duitsland en Nederland. Het niveau is echter nog beperkt. Waar blijven al die marathonrijders?

Tekst en foto's: Fred Geers

Op de 200 km komen de schaatsers 20 keer voorbij het schaatshotel Kungshaga (midden op de foto).

Sinds een jaar is de Orsa200K een traditie van 200 kilometer op Zweeds ijs. In Zweden worden op veel plaatsen lange afstanden geschaatst, maar in de regel niet meer dan 100 kilometer. Om die reden is Orsa uniek voor heel Zweden; nergens worden langere tochten dan 100 kilometer georganiseerd. Op kortere afstanden zijn Zweedse marathonrijders wel actief.

Ondanks de zachte winter die zelfs in het noorden zijn sporen achter laat, was Orsa een van de eerste plekken waar uitgebreid geschaatst werd. Zelfs Bart Veldkamp was met zijn Kenianen op het ijs van Orsa en Mora. Jaarlijks wordt op dit ijs een tocht van 200 kilometer gereden, vooral ten gerieve van de Nederlanders, want die willen nu eenmaal 200 kilometer in de benen hebben.

Het ijs op het meer tussen Mora en Orsa, de Orsasjö, is jaarlijks in februari dik genoeg. Dat is het altijd geweest. Op deze plek in midden Zweden is ijsdikte in ieder geval geen probleem. Alleen de grilligheid van de dooiperioden lijkt steeds verder naar het noorden te verschuiven.

Kleinschalige aanpak

Met ontzag kijken de organisatoren van de ORSA200K naar de organisaties van grotere evenementen zoals op de Weissensee. „Wat zij daar doen, zullen wij nooit kunnen”, stelt Joep Meens, woonachtig nabij Orsa, secretaris en ook nog lid van het bestuur van de Zweedse schaatsbond nuchter vast. „We doen ons best om een goed evenement neer te zetten en het is leuk om te zien dat veel mensen jaarlijks terugkomen en ook weer nieuwe gezichten verschijnen.”

Inderdaad is het een mengeling van vaste gasten en nieuwkomers hier op het ijs. Afgelopen jaar was ook een grote groep rijders van Sisku van de partij. Doordat het evenement nog kleinschalig is kunnen toeren wedstrijdrijders hier uitstekend tegelijkertijd over het ijs.

Zaterdag 17 februari klinkt weer het startschot voor de schaatsers uit diverse landen.

Hotel bij het ijs

Ook de Duitse hoteleigenaar Joachim Diefke is actief bij het schaatsen betrokken. Hij zorgt ervoor dat de rijders in alle vroegte kunnen vinden wat ze nodig hebben om de 200 kilometer goed door te komen. Zijn hotel staat die dagen alleen maar in het teken van het schaatsen. Maar zijn hotel kan maar zo'n 70 schaatsers herbergen. De deelnemende schaatsers komen dan ook uit alle verschillende uithoeken rond het meer: blokhutten, andere hotels en een nabijgelegen jeugdherberg. De meeste schaatsers zijn al een tijdje aan het rondrijden op de geveegde baan tussen Mora en Orsa. Het is een rondje van 30 kilometer tussen de eilandjes in het plaatselijke ondiepe meer. In dit hotel komt al vijf jaar een vaste trainingsgroep van In Balans uit Alkmaar.

Goed geprepareerd

De start van de 200 kilometer vindt 's morgens om 7 uur plaats als het nog net donker is, maar na de eerste rondes van 10 kilometer begint het al wat lichter te worden. Voor de wedstrijd is bewust voor een kleinere ronde gekozen voor de verzorging van de rijders. Tot nu toe functioneert dat goed. Het ijs is al wekenlang onderhouden door een ervaren ijsmeester; hij veegt, schuift en schaaft wat af in de maanden januari, februari en maart. Op zich is de baan niet zo breed, maar voor het huidige gezelschap groot genoeg. Nog steeds is ijsmeester Affe Björkman, zelf ook actief schaatser geweest, in afwachting van grotere aantallen schaatsers. Met de verhalen van de Nederlandse

ORSA200K een Zweeds evenement met Zweedse catering.

schaatsers die ook op de Weissensee schaatsen is hij nog steeds in afwachting van de echte cracks. Hij heeft ze in 2001 op het ijs in Mora voor het laatst gezien. Ook die baan veegt hij nog steeds voor de mensen uit de stad.

Kansen voor Nederlanders

Joep Meens, secretaris van de ORSA200K en lid van de Zweedse schaatsbond, was van de herfst in Nederland en volgde de verrichtingen van

de Nederlandse marathonschaatsers in Amsterdam. Hij sprak met enkele leden van de marathonsectie. Joep Meens: „Het zou goed zijn als we wat sterkere rijders hier in Zweden zouden krijgen. We willen ook graag de betere Nederlandse rijders naar Orsa zien te krijgen. Dat is niet alleen goed voor ons evenement, maar voor de internationalisering van het marathonschaatsen. Eigenlijk is het gewoon pure pech dat het in 2002 zo tegen zat met het weer, want anders hadden de Nederlandse marathonrijders een heel ander beeld gekregen van deze regio.”

Joep Meens: „Ruimte genoeg voor betere rijders”

Zweeds ijsoverschot en tekort aan marathonrijders

Het schaatsen op natuurijs in Zweden heeft één groot verschil met de Weissensee. Voor Nederlandse schaatsers is de Weissensee een begrip. In Zweden is er een overschot aan ijs, met heel veel activiteiten op veel plaatsen. Op die manier is het reizen naar Zweden ook verbrokken. Er zijn zelfs diverse activiteiten op dezelfde dag omdat er zo veel te doen is.

De Orsa200K is echter binnen het totale aanbod aan ijs uniek met zijn 200 km en kortere afstanden. Daardoor komen Zweedse marathonrijders hierop af. Voor de internationalisering van het marathonschaatsen zou het goed zijn als de Zweden op de 100 km wat meer concurrentie zouden krijgen. Op deze afstand kloppen de Zweden de Nederlanders met gemak. De sterkere Nederlandse rijders kiezen namelijk voor de 200 km. Hier zouden zeker leuke ontwikkelingen te verwachten zijn als Nederlandse B- en C-rijders op het toneel zouden verschijnen.

Meer informatie: www.orsa200k.se en www.nordic skatingcenter.nl

De overwinning voor de 100 km is meestal in handen van de Zweden; hier de Zweedse toppers van vorig seizoen. Welke druk krijgen zij van Nederlandse zijde?

